

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в
публично заседание на 23.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **3910** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители и Наредба № 1 от 26.01.2009 г. за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Национална програма за подпомагане на лозаро – винарския сектор 2008/2009 г. – 2013/2014 г., издадена от министъра на земеделието и храните / обн., ДВ, бр. 10 от 6.02.2009 г., доп., бр. 62 от 10.08.2010 г., изм. и доп., бр. 76 от 28.09.2010 г./

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Заповед № РД-12-222 / 14.04.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта ѝ, касаеща отказ за издаване на удостоверение за право на участие по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя“ по отношение на имот № 031089 от 2,8852 ха с Акт за презасаждане № 92/16.02.2011 г., включен в заявление вх. № 05-09-604 / 2011 г. по Националната програма за подпомагане на лозаро – винарския сектор 2008/2009 г. – 2013/2014 г.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. С., моли заповедта в оспорената ѝ част да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът, чрез процесуалните си представители юрк. Т. и юрк. Й., оспорват жалбат и излагат съображения срещу нейната основателност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол пред настоящия съд, от заинтересовано лице и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като обсъди и прецени всички доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на становищата на страните и след извършена на основание чл.168 от АПК служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Съгласно чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /ОСП на ЕС/.

Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз". Такава акредитация на Държавен фонд „Земеделие“ е извършена със Заповед № РД-09-835 / 20.12.2007 г. и Заповед № РД-09-863 / 25.11.2008 г. на министъра на земеделието и горите и съгласно чл.6, ал.1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране.

Съгласно чл. 20а Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ „Изпълнителният директор на фонда е Изпълнителен директор и на Разплащателната агенция /РА/, който организира и ръководи дейността и я представлява”.

Възможността за получаване на директни плащания на земеделски производители е предвидена в чл.39 от Закона за подпомагане на земеделските производители, а подпомагането на лозаро-винарските производители във вътрешното ни право е уредено в Наредба № 1 от 26.01.2009 г. за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Национална програма за подпомагане на лозаро – винарския сектор 2008/2009 г. – 2013/2014 г., издадена от министъра на земеделието и храните / обн., ДВ, бр. 10 от 6.02.2009 г., доп., бр. 62 от 10.08.2010 г., изм. и доп., бр. 76 от 28.09.2010 г./, наричана по долу за краткост „Наредба № 1 / 2009 г.”.

За да може да участва по мярка "Преструктуриране и конверсия на винени лозя" производителят следва да представи като част от документите си за кандидатстване чл.12, ал.2, т.1 б."а" от Наредба № 1 / 2009 г. удостоверение за право на участие по мярка "Преструктуриране и конверсия на винени лозя" и в оригинал, утвърден индивидуален план за преструктуриране и конверсия.

Съгласно чл.6, ал.12 от Наредба № 1 / 2009 г. Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозята и виното утвърждава или отхвърля плана с мотивирана заповед, която изпраща заедно с удостоверение за право на участие по мярка "Преструктуриране и конверсия на винени лозя" до лицата.

Предвид горното, следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентния за

това орган, в рамките на предвидените му правомощия и в предписаната писмена форма на мотивирана заповед, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на акта по силата на чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

След преглед на представената по делото административна преписка, настоящият състав счита, че не са налице и съществени процесуални нарушения, които биха могли да дадат основания за отмяна на акта съгласно чл.146, т.3 от АПК.

Вярно е, че заповедта е постановена само след документална проверка и без извършена такава на място от териториалните звена на агенцията, но това е обосновано от обстоятелството, че в случая сме изправени пред една от специфичните хипотези по чл.3, ал.3 от Наредба № 1 / 2009 г., а именно т.3, при издаден Акт за презасаждане - в случай на подпомагане по чл. 2, ал. 1, т. 2 и т. 3, буква "а" на изкоренени към настоящия момент лозови насаждения. В този смисъл и проверка на агротехническото състояние на изкоренените вече лозя на място е безпредметна.

Съдът обаче приема, че актът е издаден в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменен на основание чл.146, т.4 от АПК.

Между страните не е налице спор относно изложените в оспорената заповед фактически основания за направения отказ по отношение на изкорененото лозово насаждение имот № 031089 от 2,8852 ха с Акт за презасаждане № 92/16.02.2011 г., а само относно приложението на материалния закон.

По делото е безспорно установено следното:

Имот № 031089 от 2,8852 ха, находящ се в [община], местност Мералька е бил стопанисвана от [фирма], [населено място].

За него е съставен Протокол от 23.10.2002 г. от Комисия от ОД „Земеделие и гори” [населено място], в просъствие на представител на собственика с предложение за бракуване поради изтекъл амортизационен срок и 75 – 80 % пропаднали лози.

Впоследствие лошото агротехническо състояние на лозите и невъзможността за възстановяване е потвърдено и от извършена проверка на място от Териториално звено на Изпълнителната агенция по лозията и виното [населено място], за което е съставен констативен протокол № 21 / 22.06.2004 г., отново подписан и от представител на търговското дружество – [фирма].

На 11.06.2010 г. е съставена и декларация за изкореняване на лозята с деклариран период на изкореняването от 12.11.2009 г. до 30.04.2010 г., към който момент най-късно лозята вече не съществуват.

За изкоренените лозя е издаден Акт за презасаждане № 45/27.07.2010 г. от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лозията и виното, впоследствие отменен с актуалния такъв № 92 / 16.02.2011 г., издаден след трансфер на права на презасаждане, издаден на [фирма], [населено място], който приема правата от [фирма], [населено място].

На първо място, отказът е издаден при липсата на правно основание за това.

Административният орган изобщо не е посочил такова, в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК.

Ролята на съда е единствено да провери законосъобразността на акта, но не и да допълва или още по-малко да създава неговите мотиви.

Освен това, посочените в заповедта факти не покриват нито една от хипотезите на недопустимост на подпомагането – чл.2, ал.2 и ал.3 от Наредба № 1 / 2009 г.

Изложените в заповедта обстоятелства, че за лозите преди изкореняването им е бил съставен протокол от 2002 г. с предложение за бракуване поради изтекъл

амортизационен срок и 75 – 80 % пропаднали лози, както и че лошото агротехническо състояние на лозите и невъзможността за възстановяване е потвърдено в протокол от 2004 г., т.е. това, че преди извършване на изкореняването на лозите в периода 12.11.2009 г. до 30.04.2010 г. същите са били бракувани, тъй като амортизационният им срок е бил изтекъл и не е било възможно възстановяването им, навежда единствено към забраната, формулирана в чл.11, т.3, изр. 2 от Регламент (ЕО) № 479/2008 на СЪВЕТА от 29 април 2008 година относно общата организация на пазара на вино, за изменение на регламенти /„Подпомагането не обхваща обичайното обновяване на лозя, които са приключили естествения си жизнен цикъл.“/, съответно пренесена в чл.2, ал.3, т.3 от Наредба № 1 / 2009 г., а именно : „Не се допуска подпомагане на обичайно обновление на лозята, които са приключили естествения си жизнен цикъл”.

С оглед текста на чл.6 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 555/2008 на КОМИСИЯТА от 27 юни 2008 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети страни, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор, с който се дава определение на понятието „обичайно обновление на лозята”, обаче, става ясно, че за да е недопустимо подпомагането при бракувани лоза, т.е. такива с изтекъл жизнен цикъл, е нужно да са налице и други условия свързани с извършване на самото реструктуриране на тази лоза. Според тази разпоредба : „За целите на член 11, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 479/2008 „обичайното обновление на лозята, които са приключили естествения си жизнен цикъл“ означава презасаждането на „същия” парцел земя със „същия” сорт в съответствие със „същата” система на култивиране на лозя.”

В случая, нито парцела ще е същият / предлага се презасаждане с промяна на местонахождението/, нито сортът ще е същият / сочи се смяна на сорта/, нито системата на отглеждане ще е същата / има предвидена смяна на формировка, смяна на подпорна конструкция, изграждане на хидромелиоративни съоръжения - капково напояване и др. подобрения/.

При горното само и единствено обстоятелството, че преди изкореняването лозите са били с изтекъл жизнен цикъл не дава правно основание за отказ.

Тук следва да се отбележи, че без значение е и плододаването на лозите преди изкореняването им, тъй като в случая е налице една от специфичните хипотези на допустимост на подпомагане, по чл.3, ал.4, т.3 от Наредба № 1 / 2009 г., за изкоренени вече лозови насаждения с издаден Акт за презасаждане, така, както е без значение плододаването и при чл.3, ал.4, т.1 от Наредбата – „за новосъздадени лозя, които все още не са встъпили в плододаване”.

Както бе посочено по-горе, в този специфичен случай невъзможно е прилагането и на разпоредбата на чл.6, ал.7 от Наредба № 1 / 2009 г. за комисия на място, която да установява действителното агротехническо състояние на лозовите насаждения по скалата за оценка на площи с винени лозя, тъй като става въпрос за лозя, изкоренени преди повече от година преди подаване на заявлението. Това не само че е невъзможно, но е и безсмислено, при положение, че не изкоренените лозя ще бъдат засадени отново, а напълно различни сортове.

С оглед на всички изложени доводи, след извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания, посочени в чл.146 от АПК, съдът счита, че обжалваната заповед макар и постановена от компетентен орган, в изискуемата форма и без допуснати съществени процесуални

нарушения, следва да бъде отменена на основание чл.146, т.4 от АПК, поради нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и чл.2, ал.3, т.3 от Наредба № 1 / 2009 г., във връзка с чл.6 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 555/2008 на КОМИСИЯТА от 27 юни 2008 година.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] срещу Заповед № РД-12-222 / 14.04.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, в частта ѝ, касаеща отказ за издаване на удостоверение за право на участие по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя” по отношение на имот № 031089 от 2,8852 ха с Акт за презасаждане № 92/16.02.2011 г., включен в заявление вх. № 05-09-604 / 2011 г. по Националната програма за подпомагане на лозаро – винарския сектор 2008/2009 г. – 2013/2014 г.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: